

Róm 6,4-8 Krisztussal együtt feltámadva

Db., 2021. 09. 12. (v)

Ige:

Róm 6,4-8: *Eltemettünk azért ő vele együtt a kerestség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk. Mert ha az ő halálának hasonlatossága szerint vele eggyé lettünk, bizonyára feltámadásáé szerint is azok leszünk. Tudván azt, hogy a mi ő emberünk ő vele megfeszítettett, hogy megerőtelenüljön a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek: Mert aki meghalt, felszabadult a bűn alól. Hogyha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy élünk is Ő vele.*

Folytatjuk a testben megjelent Istenről, azaz J. Kr.-ról a sorozatot. Azt, amit a Szt. Szellem kijelentett Róla az apostoli levelekben. Legutóbb arról volt szó, hogy Isten minket is befoglalt J. Kr. halálába, Vele együtt megfeszítettünk, meghaltunk és eltemettettünk. Most arról lesz szó, hogy Kr.-al együtt fel is támadtunk. Nézzük meg, mit üzen az Úr ez által nekünk. Mi ennek a jelentősége számunkra?

1.) Új életben járjunk! Róm 6,4: *miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk*. Itt tehát nem arról van szó, hogy majd a testünket is fel fogja Isten támasztani. Itt szellemi feltámadásról van szó. J. Kr. nem a testünket vitte bele a halálba, hanem az ő-emberünket, hogy meghaljunk a bűn számára, hogy többé a bűn ne uralkodjon rajtunk. Ugyanígy a Vele együtt való feltámadásunk sem a test feltámadása (persze annak is eljön az ideje), hanem az ő-ember helyett új-ember támadt fel, új élet, amelyik már tud és akar Isten tetszésére élni, az Ő akarata szerint járni.

A Kr.-al való halálunknak, eltemetésünknek és feltámadásunknak tehát óriási gyakorlati jelentősége van. Ez nem egy nehezen érthető „elmélet”, hanem a mindennapi életünk része. A hívő embereknek napi tapasztalata, *hogy megerőlenül a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek, hanem új életben járjunk*.

2.) Krisztust öltöztük fel. Gal 3,27: *Mert akik Krisztusba keresztelkedetek meg, (=Kr.-ba merítettetek, Kr.-ba helyezte Isten) Krisztust öltöztétek fel. Az Úr Jézus azt mondta: **Ján 15:4** Maradjatok énbennem és én is tibennetek. A hívő emberekben Kr. feltámadt élete van. Ez a garancia arra, hogy új életben járjunk. Ugyanakkor Kr.-*

ban is vagyunk. Mintegy felöltöttük Őt. Ez azt jelenti, hogy amiként a ruha eltakar, és nem a testem látszik, hanem a ruha, úgy a hívő ember életében is Krisztus látszik, nem az ember.

Ez azt jelenti, hogy az Úr elvárja tőlünk, hívő emberektől, hogy a bennünk élő Kr. természetének megfelelően éljünk. Ahogy olvastuk: új életben járjunk. Valószínűleg meg, legyen látható rajtunk Kr. feltámadt élete. Úgy gondolkozunk, úgy viselkedjünk, olyanok legyünk a törekvéseink, mint Krisztusé! Az Ige így mondja: **2Kor 4:10-11** *Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben. Mert mi, akik élünk, mindenkor halálra adatunk a Jézusért, hogy a Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben.*

3.) Kr.-al együtt a mennyekben vagyunk. Ef 2:4-7 *De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett, Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, (kegyelemből tartatottak meg!) És együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban: Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban.*

Tudjuk, hogy feltámadt Urunk felment a mennybe, és ott az Atyaisten jobbára ült. Ez az Ige azt mondja, hogy nemcsak feltámadtunk Kr.-al, hanem Isten Vele együtt ültetett minket is a mennyekben. Most ez még szellemben van így, de ennek is óriási kihatása van a hívő ember életére. Ez sem csak „egy szép elmélet”, hanem ez is megváltoztatja a gondolkodásunkat, járásunkat, az egész földi életünket.

Kol 3:1-4 *Annak okáért, ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülve, Az odafelvalókkal törődjétek, nem a földiekkel. Mert meghaltatok, és a ti éltetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben. Mikor a Krisztus, a mi életünk, megjelenik, akkor majd ti is, Ő vele együtt, megjelentek dicsőségben.*

Ez az Ige azt mondja, hogy mivel Kr.-al feltámadtunk, sőt ültettünk Vele együtt a mennyekben, ezért az odafel valókat keressük, az odafel valókkal törődjünk, azokról gondolkozunk, azok után vágyunk, ne a földiek után. Ez nem jelenti azt, hogy a földi munkánkkal ne foglalkozunk. Sőt, azt becsületesen kell végeznünk, mint az Úrnak, és nem embereknek. A családunkat sem szabad elhanyagolnunk. Viszont mindezeket a földieket a mennyiekre való figyelemmel és törődéssel végezzük. A mennyieiek a döntő fontosságúak, a földieket is a mennyieiek szempontjából tegyük!

Az külsőleg még nem látszik, hogy a mennyekben ülünk Kr.-al együtt. Nem látható, mert elrejtett: *a ti éltetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben*. Ami

Istenben van elrejtve, azt emberi szem meg nem láthatja. Azonban egyszer nyilvánvalóvá lesz ennek a valósága: *Mikor a Kr., a mi életünk, megjelenik, akkor majd ti is, Ő vele együtt, megjelentek dicsőségben.* Ez az Úr Jézus dicsőséges eljövetelekor valósul meg, amikor a szentjeivel együtt jön úgy, hogy minden szem meglátja Őt. Akkor már mi is dicsőséges testben jövünk Vele együtt. Most azonban térjünk vissza a földi életünkhöz, és azt nézzük meg, mit mond az Ige azoknak, akik Kr.-al együtt feltámadtak, és ültettek a mennybe. Vagyis:

4.) Milyen a Kr.-ban feltámadt élet a mindennapokban? Olvasunk néhány Igét. Először a Kolossé levél 3. részéből, aminek az első 4 versét az előbb már olvastuk. Újból elolvasom, és a további versekkel folytatom. **Olvassuk Kol 3,1-7.** A Krisztussal feltámadt életnek ez az első jellemzője: *A hívő ember nem él úgy, mint korábban.* Benne vannak azok a bűnök, de nem viszi végre, hanem megöldököli a *paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a fősvénységet, ami bálványimádás.* Figyeljük meg, hogy a bennünk lakozó Úr Jézus feltámadt, tiszta, szent élete mellett szükséges a mi hozzájárulásunk, akaratumk, „öldöklésünk” is ahhoz, hogy új életben járjunk.

Olvassuk Kol 3,8-11. Itt az előzőektől eltérő bűnök vannak felsorolva: harag, fölgerjedés, gonoszság, káromkodás, gyalázatos beszéd és hazugság. Ezek ellen is fel kell vennünk a harcot. Azt olvastuk: *Most pedig vessétek el magatoktól ti is mindazokat.* Az előzőekben felsorolt bűnöket meg kell öldökölni, ezeket pedig el kell vetni, le kell vetközni magunkról, mint az ó-ember cselekedeteit.

Olvassuk Kol 3,12-17. Ez az Ige arról beszél, hogy nem elég a régit megöldökölni és levetközni, hanem krisztusi tulajdonságokat kell felöltözni: *könyörteltes szívet, jóságosságot, alázatosságot, szelidséget, hosszútűrést, elszenvedni és megbocsátani kölcsönösen egymásnak.* Fel kell öltözni a *szeretetet, Isten békességét, a háladatosságot.* Fontos, hogy *Krisztusnak beszéde lakozzék bennünk gazdagon!*

Figyeljük meg, hogy ezek a tulajdonságok nem automatikusan alakulnak ki a hívő emberben, hanem nekünk is akarni, tenni kell érte, fel kell öltöznünk ezeket! Az Ige azt mondja **Kol 3:9-10:** *levetkeztétek amaz ó embert, az ő cselekedeteivel együtt. És felöltöttétek amaz új embert...* Soha ne feledjük el egyik oldalt sem. Isten részéről ezek elvégzett, befejezett dolgok, de nekünk is meg kell tennünk a magunk részét!

Olvassuk még el Kol 3,18-Kol 4,6. Ez az Ige részletesen szól a feleségek, a férjek, a gyermekek, az apák, a szolgák és az urak (mai fogalmaink szerint a beosztottak és a főnökök) krisztusi magatartásáról, és az imádság fontosságáról. Végül arról, hogy *bölcsen viseljétek magatokat a kívül valók irálmányában, a jó alkalmazottságot áron is megváltván.* *A ti beszédedek mindenkor kellemes legyen, sóval fűszerezett; hogy tudjátok, hogy mi módon kell nektek kinek-kinek megfelelnetek.*

Ilyen legyen a Krisztussal együtt feltámadt hívő ember élete a mindennapokban! **Szinte ugyanezeket olvassuk az Ef 4,22-32:** *Hogy levetkeztétek ama régi élet szerint való ó embert, mely meg van romolva a csalárdság kívánságai miatt; Megújuljatok pedig a ti elméteknek szelleme szerint, És felöltöztétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben. Azért levévén a hazugságot, szóljatok igazságot, ki-ki az ő felebarátságával: mert egymásnak tagjai vagyunk. Am haragudjatok, de ne vétkezetek: a nap le ne menjen a ti haragotokon; Se pedig az ördögnek ne adjatok helyet. Aki oroz vala, többé ne orozzon (= ne lopjon); hanem inkább munkálkodjék, cselekedvén az ő kezeivel azt, ami jó, hogy legyen mit adnia a szűkölködőnek. Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzék, hanem csak, amely hasznos a szükséges építésre, hogy áldásos legyen a hallgatóknak. És meg ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Szellemét, aki által megpecsételttetek a teljes váltságnak napjára. Minden mérgesség és fölgerjedés és harag és látma és káromkodás kivetessék közületek minden gonoszossággal együtt; Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, megengedvén egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban megengedett nektek. Levetni a régit, és felöltözni az újat, a krisztusit! Mások számára is építő legyen a gondolkozásunk, a beszédünk, az indulatunk, a cselekedeteink! Vigyáznunk kell, nehogy megszorítsuk a bennünk lakozó Szt. Szellemet a régi életünk szerinti magatartásunkkal.*

A Krisztusban feltámadt életünk mindennapi járásához tartozik az is, hogy az életünk gyümölcsöző legyen. **Tit 3,14** *Tanulják meg pedig a mieink is, hogy jó cselekedetekkel járjanak elől a szükséges hasznokra, hogy ne legyenek gyümölcstelenek.* **Ef 2:10** *Mert az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén Általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk. Amen*

Imádkozzunk:

Mennyei Atyánk! Milyen nagy a Te irgalmad, kegyelmed és szereteted, hogy Fiadba, Kr.-ba helyeztél minket, és Vele együtt meghaltunk a régi életünknek, és Vele együtt új életre támadtunk fel. Sőt Vele együtt ültettél a mennyekbe. Nagy kiváltság ez! Hálásan köszönjük, mennyei Atyánk!

Megértettük az Igéből azt is, hogy ez a nagy kiváltság arra kötelez bennünket, hogy megöldököljük a testünk kívánságait, levetközzük a régi élet cselekedeteit, és felöltözzük az újat, a krisztusit. Szeretnénk megtanulni, hogy az előre elkészített jócselekedetekben járjunk, hogy ne legyünk gyümölcstelenek. **Amen.**

Énekeljük el a **440.** sz. éneket: *Mutasd meg, hadd lássam, ki vagy nekem...*